

Niewidomi i słabowidzący w przestrzeni publicznej (IIIb)

Utworzono: środa, 29, grudzień 2010 09:00 Polski Związek Niewidomych

Jak osoby niewidome i słabowidzące mogą bezpiecznie poruszać się w przestrzeni publicznej? Oto zalecenia jakie przygotował Polski Związek Niewidomych. Powstały one jako efekt projektu „Chcemy zobaczyć żółte pasy, usłyszeć numery autobusów” współfinansowanego ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

- Wszystkie dwunożne tablice informacyjne i inne wystające ze ścian przedmioty na wysokości od 1-2,40 m powinny mieć na dole poziomą blokadę uniemożliwiającą włożenie pod nią białej laski.
- Znaki i napisy powinny znajdować się na poziomie oczu (tj. 1,4 – 1,7 m), należy stosować litery o prostym kroju, bez kursywy, czcionką bezszeryfową (Arial, Tahoma) na matowym, kontrastowym tle; wg niemieckiego podręcznika z 1996 r. „Verbesserung der visuellen informationen im öffentlichen Raum” (Poprawianie informacji wizualnej otaczającej nas przestrzeni):

Odległość z jakiej napis ma być widoczny	Wielkość pisma [cm]	Przykłady
30 m	52 cm - 104 cm	nazwa stacji metra
25 m	44 cm - 87 cm	czas odjazdu
20 m	35 cm - 70 cm	numery peronów
15 m	26 cm - 52 cm	szczyty z nazwami ulic
10 m	17 cm - 35 cm	punkt sprzedaży
5 m	9 cm - 18 cm	szczyty nad drzwiami
2 m	3.5 cm - 7 cm	plan linii
1 m	1.8 cm - 3.5 cm	monitory, ekrany
30 cm	0.5 cm - 1 cm	rozkład jazdy
25 cm	0.4 cm - 0.9 cm	książka z rozkładem jazdy, broszurki

- Oświetlenie tablic informacyjnych i napisów musi być bezrefleksowe (nie dające odblasków).

Niewidomi i słabowidzący w przestrzeni publicznej (IIIb)

Utworzono: środa, 29, grudzień 2010 09:00 Polski Związek Niewidomych

- Informację wizualną dla słabowidzących (piktogramy i ideogramy) należy stosować wg rezolucji ONZ (Porady Projektowe nr 3, informacja wizualna, dotykowa i dźwiękowa dla pieszych), białe symbole na niebieskim tle - pełny dostęp, niebieskie symbole na białym tle - utrudniony dostęp.

Powiększony numer na drzwiach oraz oznaczenie w brajlu

- Oznaczenia dotykowe (np. napisy brajlowskie lub oznaczenia wypukłe) należy umieszczać na wysokości 1,4 m.
- Należy przewidzieć montaż pętli indukcyjnych/pętli induktofonicznych współpracujących z indywidualnymi aparatami słuchowymi osób niedosłyszących.
- Należy rozważyć możliwość wyznaczenia miejsc oczekiwania niepełnosprawnego pasażera wymagającego pomocy przy wsiadaniu, miejsce takie mogłoby być wyznaczone na peronie przed czołem pociągu, posiadać powierzchnię podwójnego pola uwagi na szerokości ok. 1 m, oznakowaną symbolem wózka inwalidzkiego.
- Zapewnienie możliwości swobodnego wjazdu do pociągów osobom nie mogącym pokonać różnicy wysokości i/lub odległości pomiędzy podłogą pociągu w tym szczególnie poruszających się na elektrycznych wózkach inwalidzkich poprzez składane rampy umieszczone na peronach obok miejsca oczekiwania.
- Na stacjach musi się znaleźć plan ewakuacji w formie dostosowanej dla niewidomych oraz dźwiękowy system prowadzenia do wyjścia ewakuacyjnego. Pan doktor Marek Wysocki z Politechniki Gdańskiej, który zajmuje się badaniem tego zagadnienia wie, że stworzono system alarmowy oparty na dźwiękach kierunkowych, który opracował zespół z Uniwersytetu w Leeds pod kierunkiem prof. Deborah Withington. System ewakuacyjnych sygnałów dźwiękowych DSE (skrót od ang. Directional Sound Evacuation) składa się z serii sond umieszczanych nad wyjściami ewakuacyjnymi do klatek schodowych i na trasie ewakuacji. Urządzenia systemu DSE emitują impulsy dźwiękowe w szerokim paśmie częstotliwości, ale również serie dźwięków o zmiennej tonacji, tak aby w sytuacjach zagrożenia wskazywały precyzyjnie kierunek ewakuacji. Co prawda system został opracowany dla ewakuacji osób podróżujących statkami pasażerskimi, to Amerykańskie Stowarzyszenie Niewidomych rekomendowało ten system do wdrożenia w obiektach użyteczności publicznej. Niezależne badania systemu wskazują, że sprawność ewakuacji w zadymionych pomieszczeniach wzrasta o 70%, a w nie zadymionych o 30%. System ten przydatny jest zarówno dla osób z dysfunkcjami wzroku, jak i pozostałych.

Niewidomi i słabowidzący w przestrzeni publicznej (IIIb)

Utworzono: środa, 29, grudzień 2010 09:00 Polski Związek Niewidomych

- Uważamy również, że w obiektach użyteczności publicznej, szczególnie wielopiętrowych powinny być wyznaczane pomieszczenia o podwyższonej odporności ogniowej, gdzie osoby niepełnosprawne mogłyby oczekiwać na pomoc służb ratowniczych. Oczywiście te punkty powinny być odpowiednio wyposażone, w tym również w instalację alarmową i łączność dwukierunkową – czyli aby ratownicy wiedzieli, że w pomieszczeniu znajdują się ludzie potrzebujący pomocy i dzwoniący miał pewność, że ta informacja dotarła do odpowiednich służb. Takie pomieszczenia powinny znajdować się blisko dróg ewakuacji i być dedykowane szczególnie osobom poruszającym się na wózkach.
- Należy w pełni udostępnić automaty dla osób niewidomych i słabowidzących – udźwiękować, nie stosować monitorów dotykowych.
- Stacje muszą być zaopatrzone w informacje dźwiękowe zapowiadające kierunek jazdy pociągów. Wagony metra muszą zapowiadać zarówno stację bieżącą – w momencie zbliżania się do niej, jak i stację następną. Jeżeli na stację równocześnie wjeżdżają dwa pociągi w różnych kierunkach to musi się pojawić zapowiedź głosowa kierunku jazdy obu pociągów.
- Należy unikać stosowania jakichkolwiek elementów wystających ze ścian na wysokości od 1 m do 2,40 m na wszystkich szlakach komunikacyjnych stacji i przejść podziemnych.

Zasady adaptacji środowiska fizycznego do potrzeb osób niewidomych i słabowidzących zebrała:

Agnieszka Fabisiak

Polski Związek Niewidomych w Warszawie

Artykuł jest częścią publikacji „Osoby niewidome i słabowidzące w przestrzeni publicznej - zalecenia, przepisy, dobre praktyki”, wydanej przez Polski Związek Niewidomych. Jest ona efektem projektu „Chcemy zobaczyć żółte pasy, usłyszeć numery autobusów”. Projekt był współfinansowany ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w ramach konkursu na prowadzenie kampanii informacyjnych na rzecz integracji osób niepełnosprawnych i przeciwdziałaniu ich dyskryminacji.

[Przepisy prawne – stan na 31 grudnia 2009 r.](#)